

afgift på 4 kr. pr. dag, der i Danmark opkræves af udenlandske lastautomobiler, af hensyn til konkurrencen med udenlandske vognmænd ikke kan lægges over på fragten.

Også i forhold til Tyskland bliver disse transporter dobbelt beskattede, uanset at der med Tyskland som det eneste land består aftale om gensidig afgiftsfrihed for erhvervsmotorkøretøjer for ophold i indtil 14 dage, idet man fra tysk side ikke har villet inddrage den såkaldte „Beförderungssteuer“ under aftalen om afgiftsfrihed. Denne afgift andrager 0,82 d. pfennig pr. ton-km og udgør ifølge Landsforeningen Danske Vognmænds opgørelse fra 6 til 12 pct. af den fragt, der kan opnås for transporter gennem Tyskland.

De øvrige i medfør af § 7 i motorafgiftsloven med andre lande afsluttede aftaler om gensidig afgiftsfrihed kommer ikke den erhvervsmæssige kørsel til gode, idet aftalerne kun angår personmotorkøretøjer, der er indrettet til befordring af højst 7 personer. De efter krigen indledte forhandlinger under Economic Commission for Europe (ECE) i Genève om videregående afgiftsfrihed har hidtil ikke ført til noget resultat, og de væsentlig på dansk initiativ med de andre nordiske lande indledte forhandlinger om udvidelse af afgiftsfriheden er heller ikke tilendebragt.

Under hensyn til det ovenfor anførte har ministeriet, indtil en almindelig aftale om gensidig afgiftsfrihed mellem de lande, hvor de danske lastautomobiler fortrinsvis udfører transporter, måtte blive truffet, fundet det rimeligt, at Landsforeningens andragende imødekommes.

Ministeriet har herved tillige haft for øje,

at der er investeret ret betydelige beløb i en udvidelse af og modernisering af den danske lastautomobilpark med henblik på kørsel i udlandet, hvorved bemærkes, at vognene i hvert fald for en stor dels vedkommende er for tunge til at kunne tillades anvendt udelukkende til indenlandsk vognmandskørsel. Den vægtafgift, der svares af erhvervsmotorkøretøjer, kan for den enkelte vognmand andrage meget betydelige beløb, for diesellastvogne med påhængsvogne af de største typer indtil 8 000 kr. pr. år. En tilbagebetaling af afgiften efter foranstående forslag skønnes højst at ville medføre en mindreindtægt for staten på 500 000 kr. årlig, idet der regnes med ca. 330 eksportvogntog med en gennemsnitlig egenvægt på 8 500 kg og med, at vognene er ude af landet ca. 100 dage årlig.

De foreslåede vilkår for tilbagebetaling er fastsat dels for at modvirke misbrug (bestemmelsen om, at tilbagebetaling højst kan omfatte halvdelen af den automobilerlagte vægtafgift), dels for at holde administrationen inden for rimelige rammer (bestemmelsen om, at køretøjet skal have været uden for landets grænser mindst 14 dage i løbet af et finansår). Når ophold uden for landets grænser ikke medregnes, såfremt udkørsel og hjemkørsel finder sted på samme dato, skyldes det foruden ønsket om at indskrænke kontrollen mest muligt tillige den betragtning, at sådanne køretøjer normalt må antages at udføre en så stor del af deres kørsel inden for landets grænser, at der ikke vil være tilstrækkelig anledning til at indrømme dem afgiftsnedsættelse.